

Mare

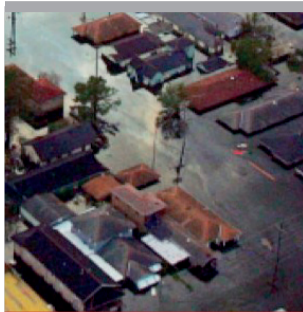
'Ik ben een heel rustige jongen'

Pagina 11



Hé millennials, stop met zeuren! (en millennialhaters ook trouwens!)

Pagina 8



Een aanslag tijdens Leidens Ontzet? Het oefenscenario ligt klaar

Pagina 3



Nieuw! Mares eerste wetenschapstrip: 'De Alzheimermagneet'

Pagina 6 en 7

Studentenhuis als vals adres

Door illegale handel in huisadressen staan vreemdelingen de post te doorzoeken

Leidse studentenhuisen zijn steeds vaker in trek bij kopers van valse postadressen en vervalste huurcontracten. 'Ineens stond er iemand in de fusie, te bladeren door onze post.'

DOOR BART BRAUN 'Er staan blijkbaar mensen ingeschreven op ons adres die niet in ons pand wonen', vat chemiestudent Jens Schot het probleem samen. 'Ze kopen via Marktplaats en dergelijke sites een adres, bijvoorbeeld zodat ze zich in kunnen schrijven bij de gemeente.'

Een blik op Marktplaats suggereert dat er een levendige handel in postadressen bestaat, onder meer voor daklozen. Zulke nep-inschrijvingen zijn een landelijk probleem: onder meer de gemeentes Leiden, Amersfoort en Breda deden er aan aangifte van, om te voorkomen dat de inschrijvers ten onrechte toeslagen of uitkeringen ontvangen. De nephuisgenoten willen natuurlijk ook hun post hebben.

Schot: 'We hebben twee voorvallen gehad met mensen die hun post kwamen halen. Eentje was op een of andere manier in de fusie gekomen, en bladerde door de post. Een ander belde aan, en hebben we uiteindelijk weggestuurd zonder post. Hij vertelde dat hij zeshonderd euro had betaald om ons huis als postadres op te geven.'

Verhuurder DUWO heeft de bewoners van het pand aan de Middelsegracht inmiddels gewaarschuwd voor het probleem. Niet zomaar open doen als er wordt aangebeld, is het advies. Gewoon de deur dichthouden is echter zo eenvoudig niet.

Schot: 'Het komt wel voor dat iemand naar binnen loopt als jij naar buiten gaat. Dan kun je wel vragen voor wie hij komt, maar er wonen hier meer dan zestig studenten, die ook nog regelmatig wisselen of hun kamer in onderhuur doen.'

Ook bij een pand aan de Kabeljauwsteeg stonden er nepbewoners

voor de deur. Voormalig huisbeheerder Robert Jabroer: 'Sinds ongeveer een jaar geleden komt er steeds meer post voor onbekende namen binnen. We kregen brieven voor wel acht verschillende niet-huisgenoten; het werd al gauw een hele stapel. Als iemand het kwam halen, legde ik uit dat we alle post bewaarden, en dat ze het op konden halen bij de politie nadat we aangifte hadden gedaan. Ik ben in

die tijd wel een paar keer bedreigd, zeker nadat ze op een of andere manier achter mijn telefoonnummer zijn gekomen. Toen we aangifte deden, zei de politie dat dit vaak volk is dat juist niet met de politie in contact wil komen. Wij zagen ook wel dat er belangrijke post bij zat, zoals aanmaningen en boetes, maar dat was niet ons probleem. Als huisvonden we het overigens vooral een probleem, en niet echt bedreigend.

Het is een actief huis, dus je bent er nooit alleen; dan maak je je ook minder snel druk.' Nadat het huis aangifte deed van bedreiging, namen de problemen af.

Schot: 'Ik heb binnenkort een afspraak met DUWO, maar ik heb er weinig hoop op dat het goed komt. De politie kan er niks mee, en de gemeente kan weinig. Iedereen verwijst door naar iemand anders, en niemand kan er iets aan doen.'

'We kennen het probleem, en we zouden het heel graag op willen lossen', legt DUWO-woordvoerder Marja Weverling uit. 'Maar in wezen kunnen we er niks aan doen. We kunnen niet een lijst van alle bewoners doorsturen naar de gemeente Leiden, zodat die kan zien wie er illegaal ingeschreven staan. De privacywetgeving verhindert dat.'

> Verder lezen op pagina 5



Te koop: Blue Road

Blue Road (110x180cm) van kunstenaar en *Mare*-illustrator Silas Schletterer is een van de schilderijen op diens solotentoonstelling 'Miose' en nog tot 5 november te zien in Jaski Gallery, Nieuwe Spiegelstraat 29, Amsterdam.

Surveillanten klagen over kleine lettertjes

Surveillanten, vaak 65+'ers, hebben moeite met de nieuwe Leidse collegekaart. 'De lettertjes van de naam en het studentnummer zijn wel héél klein.'

Pagina 4

Prijzen kantine gaan niet omlaag

De hoge prijzen van het Universitair Facilitair Bedrijf leiden tot irritatie bij studenten en medewerkers. Volgens het college van bestuur is er weinig speelruimte.

Pagina 4

Geen gedwongen ontslagen bij P&O

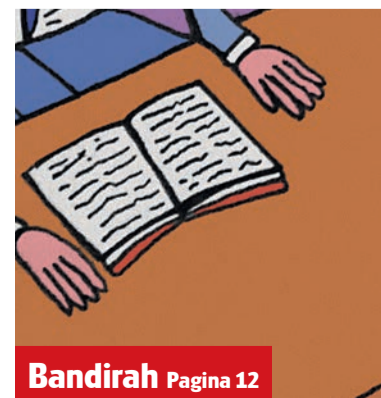
Bij de reorganisatie van de personeelszaken zullen geen gedwongen ontslagen vallen, zo benadrukt het college van bestuur. 'We komen er heel goed uit.'

Pagina 5

Tentamens moeten sneller nagekeken

Bij tien procent van alle tentamens wordt de nakijktermijn overschreden, aldus het college van bestuur, dat een uitgebreid onderzoek start.

Pagina 5



Bandirah Pagina 12

#WOinActie

DOOR BART BRAUN Als 70.000 juffen en meesters stakend op het Malieveld staan, hebben de ouders van 70.000 maal 30 kinderen daar last van. Daar kom je als WO (42.618 voltijdbanen in totaal) nooit tegenop. Studenten hebben nu eenmaal geen oppas nodig. Overdag, althans.

Toch is er nu ook een #WOinActie, met een heuse petitie. De universiteitsmensen, onder leiding van de Amsterdamse prof Rens Bod, hoeven niet zo nodig meer salaris. Ze willen vooral meer hulp. Universiteitspersoneel werkt zich de tandjes, maar de hoeveelheid geld per student daalt, en waar is al dat leenstelselgeld, dat van de studenten

naar de universiteiten zou gaan, gebleven? De titel van de petitie luidt dan ook 'Er moet meer geld naar wetenschappelijk onderwijs'.

Bod lijkt enigszins verward over waar dat geld precies vandaan moet komen. Zo zijn er nog nauwelijks 'gelden die zijn vrijgekomen door de afschaffing van de studiefinanciering'. Die beginnen namelijk pas vrij te komen als de generatie studietoelagen, die begon in collegejaar 2015-2016, afstudeert en gaat terugbetalen.

Ook de dalende hoeveelheid geld per student valt de Nederlandse overheid nauwelijks te verwijten. Het aantal Nederlandse studenten blijft redelijk constant: de stijgende studentenaantallen ontstonden vooral doordat er steeds meer buitenlanders hier gaan studeren. De Nederlandse belastingbetaler heeft nu eenmaal niet zo'n zin om te lappen voor de opleiding van Chinezen. Daarom betaalt een Chinese student in Leiden ook tien tot vijftienduizend euro collegegeld, in plaats van tweeduizend.

Van het verschil tussen die bedragen, maal het aantal van 4300 alleen al Chinese studenten in Nederland, moet je toch een nakijkhulpje of twee aan kunnen stellen. Hoezo steeds minder geld per student? Is Bods petitie dan gericht tegen zijn eigen universiteit, die blijkbaar de yuans aan iets anders uitgeeft dan aan werkdrukverlaging? Het lijkt er niet op, en de Universiteit van Amsterdam ondersteunt nota bene zelf het initiatief.

Er zijn wel degelijk problemen in het wetenschappelijk onderwijs, en geld is niet eens het grootste probleem. De ratrace om buitenlandse studenten lukt misschien wel, maar maakt niemand gelukkiger. De werkdruk voor docenten is inderdaad zorgelijk hoog. Te veel studies zijn uitgesmeerd over te veel universiteiten, in plaats van onderwijs en onderzoekstakken te clusteren in één of twee krachtiger locaties. De veel hogere waardering van onderzoek zorgt ervoor dat onderwijs als strafcorvee wordt gezien, in plaats van als de essentie van universitair werk.

Maar misschien, heel misschien, zijn dat wel problemen die wij als WO grotendeels zelf op moeten lossen. Ga in overleg met elkaar, durf kleine studies te fuseren en numeri fixi in te stellen. Schrijf gezamenlijk een puntig briefje richting de nieuwe minister als de wetgeving oplossingen onmogelijk maakt. Ga aan de slag. Al was het maar omdat we met een staking nauwelijks indruk kunnen maken.



Colofon

Redactie-adres Reuvenplaats 3, 2311 BE Leiden
Postbus 9500 2300 RA Leiden
Telefoon 071-527 7272
Website mareonline.nl
E-mail redactie@mare.leidenuniv.nl
De redactie is op vrijdag gesloten.
Oplage circa 15000
Hoofredactie
Frank Provoost frank.provoost@mare.leidenuniv.nl
Redactie
Vincent Bongers vbongers@mare.leidenuniv.nl
Bart Braun bbraun@mare.leidenuniv.nl
Anoushka Kloosterman a.s.kloosterman@mare.leidenuniv.nl
Marleen van Wesel h.g.van.wesel@mare.leidenuniv.nl
Melle Peters (stagiair) m.t.peters@umail.leidenuniv.nl
Medewerkers
Fernke Blommaert · Mattijn de Groot · Holger Gzella ·
Monica Preller · Marit de Roij · Benjamin Sprecher ·
Susan Wichgers
Fotografie Taco van der Eb · Marc de Haan
Illustraties Bas van der Schot · Bandirah · Silas.nl
Basisonwerp Roeland Segaar, Dokwerk Communicatie
Art direction en vormgeving Marcel van den Berg
Drukwerk Rodi Rotatiedruk, Broek op Langedijk
Advertenties Bureau van Vliet B.V.
Postbus 20 2040 AA Zandvoort
Telefoon 023 - 571 47 45
Redactieraad
Prof. dr. J.C. de Jong (voorzitter) · Prof. dr. F. Israel (vice-
voorzitter) · Dr. Hans Vollaard (secretaris) · Maxim Allaart ·
Asel Arynbaeva · Joline Cramer · drs. Bart Funnekotter ·
Marlou Grobben · drs. Malou van Hintum · mr. Folkert
Jensma · Josephine Say · Prof. dr. Nico Schrijver
Jaarabonnementen
Een jaarabonnement op Mare loopt van september t/m
juni. Belangstellenden kunnen Mare thuisgestuurd
krijgen door €35 over te maken op IBAN
NL68RAB00103257950 ten name van Universiteit Leiden
(o.v.v. Mare en SAP-nummer 6200092091) en
vervolgens een bevestigingsmail met daarin hun adres
te sturen naar redactie@mare.leidenuniv.nl.
Studenten betalen €25.
Ter controle graag in de bevestigingsmail ook het
studentnummer vermelden.
Adreswijzigingen, klachten en opmerkingen over de toezending
redactie@mare.leidenuniv.nl 071-5277272.
Ingezonden mededelingen
Mededelingen voor het op donderdag verschijnende
nummer moeten uiterlijk de voorafgaande donderdag
16.00 uur in het bezit van de redactie zijn.
ISSN 0166-3690

Zwevertjes

Sinds een paar maanden ben ik dus universitair docent. Het lijkt ergens wel op promoveren, maar toch ook totaal niet. Iets wat ik bijvoorbeeld niet eerder heb gedaan: studenten begeleiden bij het afstuderen. En daar is iets interessants aan de hand. Bijna zonder uitzondering zijn mijn studenten, nog voor ze goed en wel begonnen zijn, allerlei gradaties van gestrest. Niet omdat het scriptieonderwerp niet te bolwerken is, of de methode ondoorgroendelijk. Nee, het probleem is: ze weten niet wat het uiteindelijke resultaat van hun onderzoek gaat zijn.

Deels snap ik dat wel. Je werkt je hele studie naar die afstudeerscriptie toe. Dan wil je dat er iets leuks uit komt. En die garantie is er niet.

Maar soms betreft de stress veel meer dan dat. Laatst was een student in zak en as alleen al over zijn scriptieonderwerp. Alleen als dat onderwerp perfect aansloot bij de activiteiten van zijn toekomstige werkgever zou hij later kans maken op een perfecte baan.

Maar ja. Wie was die toekomstige werkgever? Dus waar moest die scriptie over gaan? Dikke paniek.

Ik weet niet precies wat hier misgaat. Een combinatie van hoge prestatiedruk en volstrekt ontoereikende voorbereiding op het doen van daadwerkelijk wetenschappelijk onderzoek, vermoedelijk. Je hele studietijd bestaat uit het lezen van perfect uitgewerkte studieboeken en het volgen van perfect voorbereide colleges (iets anders wat ik de voorbije weken leerde: een goed college van een uur kost gemiddeld acht uur voorbereidingstijd). Vervolgens ga je – idealiter – voor je scriptie iets totaal nieuws onderzoeken. Maar iets totaal nieuws heeft geen script. En is daardoor blijkbaar extra eng.

Geheel onterecht (en Jezus, hoe onproductief ook), deze vrees voor het onbekende. Daarom wil ik een lans breken voor 'zweven': ergens aan beginnen zonder dat je

weet waar het eindigt.

Nu vond ik dat zweven ook niet meteen comfortabel. Bij aanvang van mijn promoveren had ik slechts een algemeen idee waar mijn project heen zou gaan. Echt concreet was het allemaal niet. Mijn promotor zal verheugd gedacht hebben: 'Een vaag begin! Een uitstekende gelegenheid om Benjamin de waarde van zweven in te laten zien.' Hij vroeg mij met een interessant onderzoeksvorstel te komen.

Deadline: één jaar later.

Een jaar lang heb ik geïmagineerd, naar Facebook gestaard. Regelmatig had ik briljante ideeën, om ze de volgende dag te verwerpen. Op gegeven moment was ik het zo zat dat ik een maand niet naar werk ging. Gewoon om te zien of iemand het zou opmerken. Niet dus. Nul commentaar. Toen ik daar later wat over zei was de reactie: 'No worries, je hebt toch nog bijna een half jaar voordat je iets op papier moet hebben?'

Ik deed natuurlijk wel iets. Papers lezen. Papers schrijven. Nietszeggende voortgangsrapportages tikken. Maar bovenal: eindeloos naar mijn scherm staren in de hoop op leuke gedachten.

En verdomd, na een jaar had ik een goed idee. Ik vind het nog steeds een goed idee.

Nu wil ik geenszins beweren dat een scriptie pas iets waard is als je een half jaar in een kroeg op tragikomische wijze voor je uit hebt zitten staren. Maar de boodschap van mijn promotor was helder: zweven is een belangrijk onderdeel van wetenschap. Denk ik. Nu ik erover nadenk, dit heeft hij nooit zo expliciet tegen mij gezegd. Misschien was hij me toch gewoon vergeten.

BENJAMIN SPRECHER is universitair docent bij het Centrum voor Milieuwetenschappen in Leiden

Column



Mensen



De orkaan Katrina, die in 2005 langs New Orleans raasde, is een voorbeeld van een grenzeloze crisis. 'Ik ben nog nooit zoiets complex tegengekomen.'

Jij minister, jij politie, jij burgemeester

Hoogleraar traint op rampscenario's (ook tijdens Leidens Ontzet)

Grenzeloze crises, daarover hield hoogleraar Arjen Boin maandag zijn oratie. 'In crisistijd geldt Katrina als het ultieme falen.'

DOOR MARLEEN VAN WESEL 'In 2002 dook ergens in China een nieuw virus op. Onder meer via een conferentie van artsen verspreidde de levensbedreigende ziekte SARS zich naar 37 landen én de ziekenhuizen daar,' vertelt Arjen Boin in zijn werkkamer op de vijfde verdieping van de Faculteit der Sociale Wetenschappen. 'Een voorbeeld van een grenzeloze crisis, net als de financiële crisis en de immigratiecrisis.'

Maandag hield Boin daarover zijn oratie als hoogleraar Publieke Instellingen en Openbaar Bestuur. 'Het is een bepaald type crisis, waarbij meerdere grenzen worden overschreden. Van landen, maar bijvoorbeeld ook van sectoren.'

'Als je twintig jaar geleden een beetje handig was, kon je zelf je auto uit elkaar halen en gaan sleutelen. Tegenwoordig zijn auto's rijdende computers. Zelf repareren gaat niet zomaar meer. Zo is het ook met allerlei andere systemen: ze raken steeds complexer en worden bovendien verbonden met steeds meer andere complexe systemen. Dat brengt risico's met zich mee, en die zijn niet langer de verantwoordelijkheid van één persoon.'

Volgens Boin zijn er de afgelopen jaren meer effecten merkbaar geworden van grenzeloze crises. Toch is er sinds de aanslagen op 11 september 2001 veel gewerkt aan crisisbestrijding. 'Heel veel. Maar vooral voor normale crises: gijzelingen, publieke ordeverstoringen, treinbotsingen of dierziektes. Verstandig, want die komen vaak voor. Maar ik pleit ervoor om dit type wél expliciet mee te nemen. Daarbij richt ik me ook tot academici: de bal

ligt ook een beetje bij ons.'

Zelf doet hij al 25 jaar onderzoek naar crisisbestrijding. 'Het begon allemaal hier, op de vijfde verdieping. Als student raakte ik betrokken bij het Crisis Onderzoek Team Universiteit Leiden, onder leiding van Uri Rosenthal. Destijds hoogleraar bestuurskunde, later minister van Buitenlandse Zaken. 'De eerste crisis die ik onderzocht was de Bijlmer-ramp. Niet dat we uiteindelijk veel te zien kregen in Amsterdam, maar sindsdien heb ik crisissituaties altijd fascinerend gevonden.'

Hij werkt slechts de helft van de tijd als hoogleraar, maar ook de andere helft is voor crisissituaties, bij Crisisplan BV. 'We adviseren burgemeesters, ministeries en private ondernemingen.' Er staat een trainingsscenario klaar over een aanslag tijdens Leidens Ontzet. 'Daarvan kunnen we elk detail, tot aan de straatnamen, vertalen naar andere steden: Koningsnacht in Den Haag

of de kermis van Tilburg.'

Ook organiseert Crisisplan *serious games*. 'Jij bent dan minister, jij politie, jij burgemeester, en dit is het probleem. Los het maar op. Wij leveren feedback, maar we leren er zelf ook van. Eigenlijk zit ik dan te kijken naar wat mijn studieobjecten moeilijk vinden, maar ook waar ze blijkaar al heel goed in zijn. En wat ik niet begrijp, kan ik als onderzoeksvraag meenemen naar de universiteit.' Crisisplan is namelijk geen onderzoekscentrum, benadrukt hij. 'Soms ligt het gevoelig: aan de ene kant willen we valorisatie. Al die kennis moet niet in kamertjes op de universiteit blijven hangen. Maar de universiteit is er niet altijd de organisatie naar om dingen in de praktijk te doen. Juist daarom zijn we in 2001 voor onszelf begonnen, om die twee aspecten te scheiden. Maar de buitenwereld vindt het toch verdacht, het idee van een bijklussende hoogleraar.'

De afgelopen jaren werkte hij ook nog aan een boek over de orkaan Katrina, die in 2005 langs New Orleans raasde. 'In crisistijd geldt Katrina als het ultieme falen. Met een collega onderzocht ik of de situatie écht zo slecht werd aangepakt.'

In 2007 woonde Boin in Louisiana, om een crisiscentrum op te zetten. 'De rapporten waren er al, wij moesten op zoek naar verbeteringen. Maar ik kreeg het idee dat die rapporten niet klopten. Aanvankelijk wilden we vijf jaar na Katrina met onze conclusies komen. Later leek tien jaar ons ook wel mooi.'

Inmiddels is het boek af, en in 2018 moet het dan eindelijk verschijnen bij Louisiana State University Press.

Niet voor niets noemt hij ook Katrina als typisch voorbeeld van een grenzeloze crisis: 'Het boek gaat slechts over één week, maar ik ben nog nooit zoiets complex tegengekomen.'

Het spookt hier!

Universitair docent Engels Evert Jan van Leeuwen geeft zaterdag tijdens de *Halloween Horror Science Night* in museum Naturalis een flitscollege over spookhuizen in literatuur en film.

Hoe bent u bij spoken terecht gekomen?

'Ik ben gepromoveerd op negentiende-eeuwse literatuur waarin sociaal-politieke kritiek de vorm krijgt van bovennatuurlijke verschijnselen. De Amerikaanse schrijver George Lippard voert bijvoorbeeld onsterfelijke monniken op die met hun toverkrachten bepalend waren tijdens de Amerikaanse revolutie.'

'Later heb je ook heel conservatieve schrijvers als de Engelsman Dennis Wheatley. Zijn verhalen gaan over satanisten die de wereldorde omver willen werpen. Die duivelse figuren zijn niet wit, communistisch en ze houden er ook nog eens vreemde seksuele gewoontes op na. Die boeken waren ontzettend populair halverwege de twintigste eeuw. Als je die nu leest, schaam je je haast dat iemand ze durfde te schrijven, zo politiek incorrect zijn ze.'

Zijn de moderne verhalen anders?

'Zeker. Het beroemde verhaal "The Fall of the House of Usher" uit 1839 van Edgar Allan Poe is typisch voor de negentiende

de eeuw. Het huis uit de titel brokkelt af en het hoofdpersonage wordt langzaam gek. Maar later gaan spookhuisverhalen steeds vaker over de ontwikkeling van de identiteit van de personages. Het gaat nu niet meer om ideologie, of het verliezen van het verstand. De spoken laten de hoofdpersoon juist groeien.'

'In zo'n enorm eng huis komt het personage dan aspecten van de eigen identiteit tegen, uiteraard in de vorm van geesten of monsters die uit de kast springen of rondwalen in de kelder. Die moet het personage dan overwinnen, confronteren of leren accepteren.'

Heeft u daar een recent voorbeeld van?

'Ik heb van de week de film *Crimson Peak* gekeken van Guillermo del Toro. Dat is een film uit 2015 met heel veel *eye candy*, maar onder de special effects zit een verhaal dat past in het schema.'

'Het begint met een hele lange inleiding over een jonge vrouw, Edith, die in 1897 in conflict is met de bekrompen maatschappij waarin ze leeft. Als meisje mag ze niet doen wat ze graag wil. Ze schrijft, maar haar werk wordt miskend. Ze trouwt met een kerel uit een geflipt aristocratisch geslacht en belandt in een spookhuis. De ontdekkingen die ze daar doet, gaan uiteindelijk allemaal over haarzelf.'

Waarom blijft dit fascineren?

'Van alle horrorgenres staat het spookhuis het dichtst bij het dagelijks leven. Het

is toch anders dan vampiers, weerwolven en zombies. Om een leeg huis hangt een mysterie: "Wie hebben hier allemaal gewoond?" Dan trek je een lade of een kast open en ligt er een of ander object dat is nagelaten door een vorige bewoner. Dat prikkelt de fantasie.'

'Iedereen heeft een huis nodig. Ook al is het een kamer in een ranzig studentenhuis, er worden eindeloos verhalen verteld over wat zich in het verleden allemaal heeft afgespeeld in een pand.'

'Ik heb zelf in de jaren negentig in de Pelikaanhof gewoond. Op een bepaald moment waren de sloten stuk en gingen er zwerfers in het trappengat wonen. Ze gebruikten het complex ook maar als wc. Dat verhaal vertel ik nog steeds aan studenten. Dat zal bij de Peli zelf ook wel zo zijn. "Het spookt hier" wordt dan een soort metafoor voor "hier is al heel veel gebeurd."

Bezoekt u ook spookhuizen?

'Zeker. Ik was laatst met mijn kinderen in Legoland, daar hebben ze ook een spookhuis. Dat is echt heel gaaf. Allemaal horrotaferelen, uiteraard nagebouwd in Lego. Je zag Dracula die voorlas aan een mannetje dat zijn eigen hoofd vasthield. Toen de jongens iets anders gingen doen, ben ik stiekem nog een keer gegaan. Ik ben in totaal vijf keer geweest.' **VB**

Halloween science horror night
Museum Naturalis
28 oktober, 20.00 uur, € 12,50



Mia Wasikowska speelt in *Crimson Peak* (2015) de jonge Edith Cushing, die in een landhuis vol spoken belandt.

Nieuws

Onderwijsminister

D66-lid en Leids alumna Ingrid van Engelshoven wordt de nieuwe minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap in het kabinet Rutte III. Ze deelt het ministerie met Arie Slob van de Christen-Unie, die minister van Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media wordt. Van Engelshoven groeide op in België, en studeerde eerst beleids- en bestuurswetenschappen studeerde aan de Katholieke Universiteit Nijmegen, voordat ze naar Leiden kwam voor de studie Nederlands recht. Vanaf 2010 was ze wethouder en locoburgemeester in Den Haag, tot ze verkozen werd bij de Tweede Kamerverkiezingen van dit jaar. Van Engelshoven is lang niet de enige Leidse alumna in het kabinet. Ook Mark Rutte, Wopke Hoekstra, Sigrid Kaag, Sander Dekker, Paul Blokhuis.

Selectie werkt niet

Geneeskundestudenten die zijn geselecteerd presteren niet beter dan ingelote studenten. Tenminste in Groningen, Rotterdam en aan de Vrije Universiteit, want dat zijn de geneeskundestudies waar de Groningse promovenda Nienke Schripsema onderzoek naar deed. In eerste instantie doen de geselecteerden het beter, maar over de loop van de studie vlakt dat uit. Ook lijkt het erop dat bepaalde type studenten makkelijker door de selectie komen, met als risico dat vaak dezelfde types in de studie belanden. In februari kwam VU-promovenda Anouk Wouters al tot soortgelijke conclusies. Selectie aan de poort zou goed helpen bij het weren van ongemotiveerde studenten, maar die zijn bij de studie geneeskunde nou juist zeldzaam.

Leiden wil nalatenschap Jan Wolkers

Het nalatenschap van Jan Wolkers komt waarschijnlijk naar Leiden. De Lakenhal en de Universiteit Leiden willen het werk van de schrijver en kunstenaar kopen. De vrouw van Wolkers, Karina, zegt dat dit een wens was van Wolkers, omdat hij zijn kunstenaarschap begon in Leiden. 'Daarmee is de cirkel van zijn kunstenaarsleven voltooid.' Het gaat om achttien beeldende werken, en daarnaast om brieven, foto's, aantekeningen, dagboeken en aquarellen. De instellingen nemen een jaar de tijd om de financiering rond te krijgen. Een deel van het nalatenschap wordt een schenking, het aankoopbedrag van de rest is niet bekend gemaakt.

Gezonde dagen

Faculteit der Sociale Wetenschappen wordt vandaag en morgen iets gezonder, dankzij ingrepen van masterstudenten gezondheidspsychologie. Zij organiseren op 26 en 27 oktober namelijk voor de derde keer de Healthy Faculty Days. Beide dagen zijn er rond de middag workshops te volgen over onder meer slaap, stress, seks en voeding. De workshops beginnen om 12.00 en om 13.00 uur en geïnteresseerden kunnen bijvoorbeeld kiezen voor 'Dear stress, let's break up: the procrastination story' of 'Een goed ontbijt is het halve werk'. Ook passen de aankomende gezondheidspsychologen interventies toe in het faculteitsgebouw. Tijdens een eerdere editie was er bijvoorbeeld op de vloer voor de lift getapet: "Take the stairs".

Lintje voor Gerard

Persoon

Cultureel antropoloog Gerard Persoon is benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. De hoogleraar Milieu en Ontwikkeling ontving de onderscheiding bij zijn afscheidssymposium afgelopen maandag. Persoons onderzoek richtte zich op het snijvlak van de sociale wetenschappen en natuurbehoud. Van 2012 tot 2016 was hij directeur van het Instituut Culturele Antropologie en Ontwikkelings-sociologie.

'Die lettertjes zijn wel héél klein'

Surveillanten hebben moeite met nieuwe Leidse collegekaart

De namen en studentenummers staan wel erg klein op de nieuwe collegekaarten, vinden tentamen-surveillanten. En veel van hen, vaak 65-plussers, hebben al een leesbril.

DOOR MARLEEN VAN WESEL 'Bij tentamens moeten we de namen op de collegekaarten controleren op de aanwezigheidslijst', vertelt surveillant Ton Kohlbeck (75). Sinds dit jaar is er een nieuwe kaart. 'Een buitengewoon fraai ontwerp', vindt Kohlbeck. 'Maar de lettertjes van de naam en het studentnummer zijn wel héél klein. Zo voldoet zo'n kaart slechts beperkt aan z'n doel. Meestal kunnen we dan nog vragen naar een rijbewijs, tenminste

wél gevat in een kloek lettertje, of een paspoort. En als ik moeite doe, kom ik er heus nog wel uit, maar er heerst onder collega's wel onbegrip.'

Kohlbeck is, net als zijn vrouw Annelies, een van de surveillanten van Jobmotion. Dat is een organisatie die tijdelijke arbeidskrachten op verschillende afdelingen van de Universiteit Leiden detacheert. Sylvia Boeke coördineert daar de surveillantepool. 'Veel surveillanten zijn 65-plussers', vertelt ze. 'Ik heb de nieuwe kaart ook gezien en er staat iets meer info op, waardoor alles iets kleiner is geworden.'

Klachten hebben ze bij Jobmotion echter nog niet gehoord. 'Maar dit is ook pas de eerste drukke tentamenweek.' En aan de andere kant, denkt

ze: 'Wat kunnen wij eraan doen? De lay-out wordt bepaald door de universiteit.'

Klagen wil Kohlbeck ook niet. 'We liggen er niet wakker van, hoor', benadrukt hij. 'Als je dagboek van Hendrik Groen leest, is zo'n lettertje iets dat we heus wel aankunnen. Het leven heeft voor ons nog buitengewoon veel zin.' Maar hij zou wél graag willen weten hoe het mogelijk is dat er met de lettergrootte geen rekening gehouden is. 'Niet te geloven, vinden we het.'

Maar wie bepaalt de lay-out van de collegekaart? Niet de afdeling Functioneel Beheer, die over de LU-card gaat, in elk geval. 'De collegekaart? Dat andere stukje plastic, in het hoesje naast de LU-card, daar gaan

wij niet over', reageren ze daar.

Klachten van studenten bij de afdeling Studentenadministratie waren de aanleiding om de oude kaart te vervangen, laat hoofd studentenadministratie Saskia van der Ham per e-mail weten. De oude kaart werd door studenten soms 'het vodge' genoemd. Het ontwerp kwam vervolgens van de afdeling Strategische Communicatie en Marketing, waar gisteren niemand bereikbaar was die meer kon vertellen over de kaart.

De nieuwe kaart is in elk geval een steviger pasje, laat Van der Ham weten, 'voorzien van een nieuwe frisse uitstraling.' 'Dat de letters kleiner zijn is voor mij nieuw', zegt ze, maar ze gaat ervanuit dat 'een goede leesbril' wel volstaat.

Wel of geen 'dubieuze' PhD-contracten?

Jet Bussemaker spreekt zichzelf tegen, gebruikt feitelijk onjuiste informatie en geeft alternatieve verklaringen die niet kloppen. Dit zegt Promovendi Netwerk Nederland (PNN) over de antwoorden die de demissionair minister van Onderwijs gaf op Kamervragen over 'dubieuze' PhD-contracten.

Kamerlid Zihni Özdil (GroenLinks) stelde vragen over de uitkomst van de Monitor Arbeidsvoorwaarden Promovendi 2016, waarbij PNN teksten van vacaturesite Academic Transfer analyseerde. Daaruit bleek dat nog steeds een deel van de promotie-aanstellingen voor korter waren dan vier jaar, of parttime. Daardoor zouden de promovendi niet hun onderzoek op tijd kunnen afronden, waardoor zij in hun eigen tijd hun promotie moeten afmaken.

Bussemaker schrijft dat er op basis van de vacatureteksten geen conclusies getrokken kunnen worden over de inhoud van de contracten. De Monitor 'betreft alleen de contractvorm en de aanstellingsduur. Andere arbeidsvoorwaarden worden daarin niet genoemd.'

'Er is geen sprake van "dubieuze" contracten', schrijft ze. 'Uit navraag naar de praktijk is gebleken dat dienstverbanden die kleiner zijn dan 1 fte doorgaans in onderling overleg worden afgesloten tussen werkgever en werknemer.' Driejarige aanstellingen zouden vaak een vervolg op een



tweejarige researchmaster zijn, en dus 'maatwerk'.

Dat is niet onderbouwd, zegt PNN: 'Slechts in 16,3 procent van de gevallen werd een research-master vermeld als vereiste in vacaturetekst.'

Het is inderdaad geen contract, maar 'als promovendi mogen wij ervan uitgaan dat een vacaturetekst de intentie van de werkgever uiteenzet

en dat daarmee het arbeidsaanbod wordt gereflecteerd.'

Bussemaker vindt dat promoties binnen de afgesproken contractduur moeten kunnen worden afgerond: 'Het kan niet zo zijn dat met promovendi met een dienstverband een promotietraject wordt afgesproken dat alleen gerealiseerd kan worden met een forse tijdsinvestering van

promovendi buiten de reguliere arbeidstijden.'

Dat is tegenstrijdig, schrijft PNN: 'Als de minister dus stelt dat zij niet wil dat promovendi doorwerken in eigen tijd - tijdens of na hun contract - dan geeft ze daarmee feitelijk steun aan onze conclusie dat minstens 14 procent van de contracten daar ontegenzeggelijk op uitdraait.' AK

Kantineprijzen niet omlaag

De hoge prijzen van de catering en kantines van het universitair facilitair bedrijf (UFB) leidt tot irritatie bij studenten en medewerkers. Volgens het college van bestuur heeft de organisatie maar weinig speelruimte.

Studentenpartij ONS publiceerde een aantal weken geleden een notitie over het UFB. Met daarin het voorstel om studenten minder voor een broodje te laten betalen dan medewerkers. Dat plan haalde het niet, maar de universiteitsraad wenst wel een prijsverlaging.

Volgens het college van bestuur is dat niet reëel. 'Als de prijzen te hoog zouden zijn, kun je twee dingen doen', zei vice-collegevoorzitter Martijn Ridderbos, maandag tijdens de raadsvergadering. 'De kantines

subsiëren, maar dan stop je geld voor onderwijs en onderzoek in catering. Of je gaat goedkoper werken.'

'De kosten van het UFB worden sterk bepaald door het aantal kantines. Het college vindt dat we op veel locaties een kantine moeten hebben en dat de openingstijden van deze filialen ruim moeten zijn. Je bespaart geld als je dat terugschroeft, maar dat willen we niet. We zien dan ook geen aanleiding om iets aan de prijs te gaan doen.'

Joris Claessens van studentenpartij LVS: 'Het UFB heeft geen winstoogpunt. Uit de begroting van de universiteit komt echter naar voren dat er jaarlijks positieve resultaten worden genoteerd door het bedrijf. Dat gaat om hoge bedragen die terugvloeien naar de universiteit. Kunnen we dat geld niet gebruiken voor

prijsverlagingen?'

Uit de universitaire begroting blijkt dat het UFB voor dit jaar een positief exploitatieresultaat van twee ton verwacht. In 2015 realiseerde het bedrijf een plus van 554 duizend euro, vorig jaar ging het om anderhalve ton.

Ridderbos: 'Het is heel erg ingewikkeld voor een grote organisatie om op nul uit te komen. Maar mocht er heel veel geld overblijven, dan heb je een punt. Dat beeld heb ik echter niet. Ik zal echter alert zijn op het saldo van het UFB.'

Volgens ONS is het UFB vergeleken met horeca die wel een winstoogpunt hebben juist behoorlijk duur. Daarnaast verzorgt de organisatie allerlei andere diensten: van printen tot groenonderhoud. De dure horeca vangt mogelijk financiële gaten op bij andere diensten. Dat is niet wense-

lijk. Is het dan niet beter de catering over te laten aan een marktpartij of de 'horeca-tak' van het UFB af te splitsen van de rest van de organisatie?'

Ridderbos: 'Ik heb aan universiteiten die hun horeca aan een marktpartij hebben gelaten, gevraagd wat hun prijsopbouw is. Daar wordt het niet per se goedkoper van. Eerder duurder.'

Volgens ONS is de kantine van de Universiteit van Amsterdam bijvoorbeeld goedkoper. De partij wil graag dat het college serieus kijkt naar splitsing of vermarkting.

'Dan moeten we wel allemaal dezelfde cijfers voor ons hebben', zei Ridderbos. 'Je moet appels met appels kunnen vergelijken, nu zijn we bezig met appels en peren.' VB

> Zie ook pagina 9

Tien procent tentamencijfers te laat

College gaat nakijktermijn scherper controleren

Het college van bestuur gaat in kaart brengen hoe vaak het voorkomt dat docenten de nakijktermijn van tentamens overschrijden. Tot grote ergernis van studenten halen docenten lang niet altijd deze termijn.

DOOR VINCENT BONGERS Er staan vijftien werkdagen voor het nakijken van tentamens en het bekend maken van cijfers. Uit een peiling van het college blijkt dat tien procent van de cijfers te laat bekend worden gemaakt. De universiteitsraad wil graag dat het college de termijnoverschrijdingen scherp gaat monitoren. Vice-rector Hester Bijl gaat dat ook doen, bleek maandag tijdens de universiteitsraadsvergadering.

De raad sprak over de onderwijs-

en examenregelingen (OERen) voor het collegejaar 2018-2019. Een van de zaken die in dit document staat, is de nakijktermijn.

'De studentenfracties hameren er echt op dat cijfers op tijd aangeleverd worden', aldus Bart van der Steen van personeelspartij FNV Overheid, die als voorzitter van de raadscommissie onderwijs & onderzoek het woord voert over de regelingen. 'Het is onduidelijk of het vaak voorkomt dat docenten de termijn overschrijden. Weet het college hier meer van?'

Ook vond de raad dat bij 'overschrijding van de termijn de betreffende docent niet alleen bericht naar het faculteitsbestuur moet sturen, maar ook naar de betrokken studenten. In dat bericht moet ook een nieuwe streefdatum staan voor wanneer het cijfer dan wel verschijnt.'

'We hebben navraag gedaan bij de

faculteiten over de overschrijdingen', antwoordde vice-rector Hester Bijl. 'Het blijkt dat de termijn in tien procent van de gevallen overschreden wordt. Het gaat dan vooral om grote studies als rechten en geneeskunde.'

Van der Steen: 'Die tien procent, is dat cijfer vastgelegd in een rapportage?'

'Deze gegevens zijn informeel verkregen', antwoordde Bijl: 'De portefeuillehouders onderwijs van de faculteiten hebben die informatie geleverd. We kunnen een monitorsysteem opzetten om dit jaarlijks in de gaten te houden. Dat is een flinke bureaucratie, maar geeft wel meer inzicht. Ik ben er zelf niet zeker van of dit nodig is.'

De raad wilde echter graag dat de faculteiten dit gaan bijhouden en daarover rapporteren aan het college. 'Prima', aldus Bijl. 'Dan zegt het

college dat toe.'

De vice-rector legde ook uit dat de universiteitsbrede afspraak nu al is dat 'bij overschrijding van de termijn de student hierover geïnformeerd wordt op Blackboard of per e-mail. Dit moet voordat de termijn verlopen is. Daar moet ook een datum bij staan waarop de cijfers dan wel bekend worden.' Het is echter niet duidelijk of alle opleidingen zich ook aan die afspraken houden.

Joris Claessens van studentenpartij LVS: 'Met name grote studies worden blijkbaar getroffen door overschrijdingen. Als het daar misloopt, gaat het vaak meteen om een groot aantal studenten. Wordt er ook gekeken of er vakken zijn waar overschrijdingen vaker voorkomen?'

Bijl: 'We gaan monitoren op vak en docent.'

Tussen tentamen en hertentamen

zit soms heel weinig tijd, vond de raad. Het is lastig als een student pas heel laat weet of studie voor het hertentamen nodig is. 'Tussen het bekendmaken van het cijfer en de herkansing zouden minstens vijf werkdagen moeten zitten', aldus Van der Steen.

Bijl: 'Daar ben ik het op zich helemaal mee eens. Al lijkt een tekort aan tijd tussen tentamen en hertentamen niet vaak voor te komen. De opleidingscommissies hebben op dit punt ook een belangrijke rol, die zijn het aanspreekpunt over kwesties als deze.'

Toch wil de raad graag de vijf werkdagen vastleggen in de OERen. 'Het staat niet expliciet in de regelingen omdat dat aan de juridische kant tot problemen leidt', aldus Bijl. Welke problemen dat precies zijn, werd echter niet duidelijk.



Deelnemers van de Science Run warmen zich op in het zonnetje. Er deden afgelopen zaterdag in totaal 44 teams mee aan de estafetteploeg van 5 kilometer op het Bio Science Park. Met de loop is er 3450 euro ingezameld voor de Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF. Deze begeleidt vluchtelingen tijdens hun studie en het vinden van een passende baan. Team 'Significant Sneller' bestaande uit Maikel Stolwijk, Lorenzo Sinteur, Patrick van der Zanden en Mariska Brittijn was de tijdwinnaar met 1 uur, 9 minuten en 16 seconden.

Foto Taco van der Eb

'We geven garantie op werk'

Het college van bestuur benadrukte tijdens de universiteitsraad maandag dat er geen gedwongen ontslagen gaan vallen bij de reorganisatie van personeelszaken.

Het college kon echter nog niet op alle vragen van de raad antwoord geven. Is er bijvoorbeeld nog plek in de nieuwe organisatie voor medewerkers met een tijdelijk contract?

Het reorganisatieplan heeft betrekking op medewerkers van Personeel & Organisatie, de afdeling Human Resources en Management. Onderdeel van het plan is dat er een nieuw Personeel Shared Service Centre (PSSC) gaat komen waarin de personeelsadministratie en de salarisadministratie van de faculteiten en eenheden op één afdeling aan het Rapenburg worden samengebracht.

'De raad is geneigd om positief te adviseren over de reorganisatie', aldus Inge van der Weijden van personeelspartij Universitair Belang, tijdens de raadsvergadering maandag. 'We willen dan wel de garantie dat er geen gedwongen ontslagen vallen.'

Het huidige personeel gaat solliciteren op nieuwe functies. Van der Weijden: 'In de notitie staat ook dat er van de werknemers "flexibiliteit" wordt verwacht; wat houdt dat in?'

Vice-collegevoorzitter Martijn Ridderbos: 'De medewerkers die onderdeel zijn van de reorganisatie geven we in principe een garantie op werk. Het gaat dan om personeel dat een vaste aanstelling heeft.'

Van der Weijden: 'Hoe zit dat dan met tijdelijke medewerkers?'

Ridderbos: 'Het is ingewikkeld om daar nu al antwoord op kunnen geven. We zitten nog in de voorfase van de reorganisatie.' Tijdelijk personeel dat uitzicht heeft op een vast contract, wordt behandeld als vast personeel, volgens Ridderbos.

Vervolgens legde Ridderbos uit wat het college met de term 'flexibiliteit' bedoelt. 'We bieden nieuwe functies aan en verwachten dat medewerkers bereid zijn om zich te ontwikkelen en andere taken en verantwoordelijkheden op zich te nemen.'

'Maar er kan een conflict ontstaan tussen leidinggevende en medewer-

ker over de mate van flexibiliteit van de betreffende medewerker', reageerde Bart van der Steen van personeelspartij FNV Overheid. Wat gebeurt er dan? En stel dat een medewerker in vaste dienst solliciteert op een van de nieuwe functies en de baan niet krijgt. Wat zijn dan de gevolgen?'

Ridderbos: 'Ik snap de wens naar zekerheid, maar we zijn nog niet zover dat we op deze scenario's antwoord kunnen geven.'

'Dit is geen bezuinigingsoperatie', zei Jan van der Boon, directeur bedrijfsvoering van de universiteit. 'We willen meer doen, en dingen beter doen. We kiezen voor een breed palet aan kennis in de toekomstige organisatie. Dat biedt ook ruimte voor de verschillende kwaliteiten van de medewerkers. Ik heb er alle vertrouwen in dat als iedereen zich redelijk opstelt, dat we er heel goed uitkomen.'

De raad heeft na de uitleg van het college een positief advies gegeven over het verder uitwerken van de reorganisatie. Het definitieve plan wordt dan weer voorgelegd aan de raad. **VB**

'Hoge kans op een burn-out'

Ruim een op de drie studenten loopt een verhoogde kans op een burn-out. Ook zijn studenten vaker emotioneel vermoeid door hun studie, dan werkenden door hun werk, en vaker cynisch over het nut ervan. Dat blijkt uit onderzoek van de Landelijke Studentenvakbond.

Driekwart van de studenten voelt zich vaak of heel vaak emotioneel uitgeput. Veertig procent is vaak of heel vaak cynisch over het nut van de studie. Vanaf een bepaalde score op die twee punten, geldt een verhoogde kans op een burn-out, is te lezen in het onderzoeksrapport *Van succes-student naar stress-student*, dat de LSVb gisteren publiceerde. De vakbond baseert zich daarbij op de zogenaamde Utrechtse Burn-Out Schaal voor Studenten. Dat is een instrument dat in Nederland veel gebruikt wordt voor het meten van burn-out-klachten en -risico's.

Voor 14,6 procent van de werkende, gezonde Nederlanders geldt zo'n verhoogd burn-out-risico, volgens cijfers van CBS en TNO. Onder studenten ligt dat percentage een stuk

hoger: 34,6.

De LSVb deed literatuuronderzoek, haalde kwalitatieve gegevens uit focusgroepen en kwantitatieve gegevens uit een enquête die door 342 studenten is ingevuld.

Helemaal representatief zijn de resultaten niet, geven de onderzoekers in het rapport al toe. Onder meer omdat het ging om een steekproef op basis van vrijwillige aanmelding. *Volkskrant*-columnist Elma Drayer sprak mede om die reden op NPO Radio 1 over een 'absoluut flutonderzoek'.

Ook Jan Sinnige, oud-voorzitter van het Interstedelijk Studenten Overleg, uitte via Twitter kritiek. Hij wees erop dat het gek was dat verschillende media dit weekend al uitspraken deden op basis van de cijfers, terwijl het rapport met de onderzoeksresultaten pas later werd gepubliceerd. De LSVb gaf dinsdag op haar website nog wat extra toelichting bij de onderzoeksmethode. De vakbond benadrukt dat panelleden zich weliswaar vrijwillig hebben aangemeld, maar voor het LSVb-studentenpanel in het algemeen, niet specifiek voor dit onderzoek. **MVV**

Post hengelen kan niet meer

> Vervolg van de voorpagina

Wel zijn de DUWO-brievenbussen inmiddels zo ontworpen dat de post er niet uitgehengeld kan worden, zegt Weverling. En verder heeft de verhuurder aangifte gedaan bij de politie.

Ook Lonke van den Arend van de Gemeente Leiden kent het probleem. 'Van de eerste frauduleuze inschrijvingen hebben wij inmiddels aangifte gedaan. Het Openbaar Ministerie heeft ons meegedeeld dat tegen tenminste één aanbieder inmiddels een zaak loopt.' Van den Arend: 'In de Basisregistratie Personen plaatsen we, als we vermoeden dat er met een adres gefraudeerd wordt, een signalering dat zonder een huurcontract van Stichting DUWO inschrijving niet mogelijk is. De aangever van de adreswijziging dient dan met het huurcontract langs te komen. In deze gevallen wordt altijd

contact gezocht met DUWO of het huurcontract ook door hen daadwerkelijk verstrekt is. Dit omdat er vervalste exemplaren in omloop zijn.'

Normaal gesproken kan je je inschrijven bij de gemeente zonder huurcontract of toestemmingsverklaring, legt de woordvoerder uit. 'Ter controle sturen wij wel, na de inschrijving op een adres, een brief naar de hoofdbewoner met de mededeling dat er iemand zich op dat adres ingeschreven heeft. Als de eigenaar of hoofdbewoner daarom vraagt, kunnen wij daarnaast een signalering plaatsen, dat er eerst toestemming voor inschrijving nodig is.'

Als studenten bij de gemeente aangifte doen van een namaak-huisgenoot, start Leiden een onderzoek. In verreweg de meeste gevallen leidt een dergelijk onderzoek tot een uitschrijving naar onbekend, aldus Van den Arend. **BB**

DE ALZHEIM

JE LICHAAM HEEFT IJZER NODIG

OM DAT IJZER OP ZIJN PLEK TE KRIGEN, HEB JE EEN SPECIAAL EIWT: FERRITINE

DAT ZIET ER EIGENLIJK ZO UIT :

HET IJZER ZIT DUS IN DE KERN VAN HET MOLECUL

SOMMIGE WETENSCHAPPERS DENKEN DAT FERRITINE EEN ROL SPEELT BIJ ALZHEIMER

IN DE FERRITINE VAN ALZHEIMER PATIENTEN ZOU EEN ANDERE VORM VAN IJZER ZITEN. NAMELIJK MET GIFTIGER Fe^{2+} , IN PLAATS VAN Fe^{3+}

NORMAAL BEKIJK JE EIWTEN MET EEN ELEKTRONENMICROSCOOP



TERUGKAATSENDE ELEKTRONEN LEVEREN DAN BEELD OP

NET ALS TERUGKAATSEND LICHT

MAAR MET EEN ELEKTRONENMICROSCOOP KUN JE ALLEEN DE BUITENKANT BEKIJKEN ...

TERWIJL WE IN DIT GEVAL JUUST DE BINNENKANT WILLEN ZIEN

DIT IS NATUURKUNDIGE LUCIA BOSSONI. ZE IS MAGNEET-EXPERT, EN PUBLICEERDE OVER FERRITINE. *

ZE VERZON EEN SLIMME TRUC: MUONEN

DAT ZIJN DEELTJES DIE VEEL KLEINER ZIJN DAN EEN ATOOM

VOOR NU HOEF JE ER MAAR 3 DINGEN OVER TE WETEN :

1 ZE GAAN DOOR MATERIE HEEN

OP DIT MOMENT SCHIETEN ER DUIZENDEN MUONEN UIT DE RUIMTE DOOR JE LICHT

2 ZE VERVALLEN SNEL

NEUTRINO (SPOOKDEELTJE) POSITRON

POEF

TOT ANDERE DEELTJES

3 KUNSTMATIGE MUONEN GEDRAGEN ZICH ALS KOMPASSNAALDJES

DAT LAATSTE MAKT NORMAAL GESPROKEN NIET UIT BIJ EIWTONDERZOEK

WANT EIWT IS NIET ZO MAGNETISCH

MAAR FERRITINE IS DAT HEEL ERG !

DAT HEEFT NAMELIJK EEN KERN VAN IJZER

* DOI 10.1088/1361-648X/aa8b3

DEER MAGNEET

TEKST: BART BRAUN
TEKENINGEN: ANOUSHKA KLOOSTERMAN

ALS EEN MUON UITEENVALT, WORDT DE RICHTING WAARIN DE RESTJES VLIEGEN, BEPALD DOOR HET MAGNEETVELD WAAR HET IN ZIT

ZONDER MAGNEETVELD GAAT HET POSITIEF DEELTJE ALTIJD ZO

MAAR MET MAGNEETVELD BUIGT HET AF

MUON VALT UIT ELKAAR

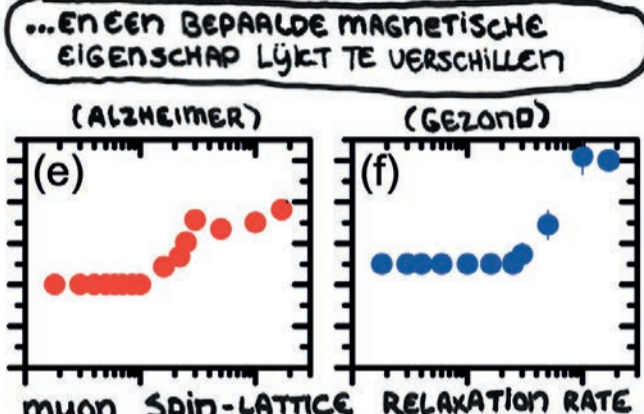
SPOORDEELTJE VLIEGT WEG

DUS DOOR TE METEN WAAR DE DEELTJES HEENGAAAN, WEEET JE HET MAGNEETVELD VAN HET MONSTER

IK VERGELEEK TWEE FERRITINEMONSTERS

UIT EEN STEL GEZONDE HERSENEN...

..EN UIT DE HERSENEN VAN EEN ALZHEIMER-PATIENT.



BOSSONI EN HAAR CO-AUTEURS ONTWIKKELDEN EEN THEORETISCH MODEL. VOLGENS DAT MODEL ZOU HET VERSCHIL TUSSEN DE TWEE

VERKLAARD KUNNEN WORDEN DOORDAT ER TWEE VERSCHILLENDE SOORTEN YZER INZITTEN. NAMELIJK:

FERRIDRIET IN GEZONDE HERSENEN

EN MAGNETIET IN DE ALZHEIMER-FERRITINE

Fe²⁺

MET DE MOGELIJK GIFTIGE Fe²⁺!

WOW! DE SLEUTEL VOOR HET GENEZEN VAN ALZHEIMER!

spoiler: nou, nee.

WE DOEN GEEN UITSPRAKEN OVER YZER EN ALZHEIMER. EN AL HELEMAAL NIET OP BASIS VAN EEN BREIN

Oh... maar...

HET IS DE EERSTE MUONENPROEF OVER ALZHEIMER, EN HET LYKT NOG ANTWOORD TE GEVEN OOK!

OH!

AHA

MUONEN WORDEN NOG NAUWELIJKS GEBRUIKT VOOR BIOMEDISCH ONDERZOEK, MAAR DIT ZET WEL DEUREN OPEN

DAT IS TOF. MOET LEIDEN DAN OOK ZO'N MUONEN-STRAAL KOPEN?

DIT ZIJN GEEN MACHINES DIE JE ZOMAAR KOOPT

ER ZIJN ER MAAR VIJF OP DE WERELD

ELK MET EEN BIJBEHOREND ONDERZOEKSTEAM

VANCOUVER, CANADA

CHILTON, UK

DUBNA, RUSLAND

ZWITSERS LAND

TOKAI, JAPAN

MUONEN GAAN ELEKTRONEN NIET VERVANGEN

MAR ZE KUNNEN WEL EXTRA INFORMATIE OPLEVEREN

E I N D E

Achtergrond

Soms is het gewoon even niet leuk

Millennials moeten niet zeuren (maar de rest ook niet)

Zeik niet zo, heet het boek dat Leids alumna Suzette Hermsen (29) met twee collega's van LINDA-nieuws schreef over millennials. 'Wij zien de hele dag een succeswereld op onze telefoons voorbijkomen.'

Wie zoekt er nou precies?

'De titel slaat om te beginnen op de millennial, want we hadden het idee dat we ontzettend aan het zeiken zijn met z'n allen. Terwijl het niet erg is dat je geen droombaan hebt of dat je relatie even niet zo spetterend is, want dat hoort bij het leven. Soms is het gewoon even niet leuk.

'Maar we zeggen het ook tegen de generatie boven ons. Die zeiken juist weer te veel



Jullie doen alsof de vorige generatie het veel makkelijker had, maar die hadden ongetwijfeld hun eigen problemen. Stellen millennials niet gewoon te hoge eisen?

'Zeker weten. Ik ben bijvoorbeeld na mijn studie in Leiden verhuisd naar Amsterdam, en daar werk gaan zoeken. Vroeger zocht je eerst werk, en ging je daar in de buurt wonen. Mijn ouders zijn daarom bijvoorbeeld naar Arnhem verhuisd. *No way* dat wij nu naar Arnhem zouden verhuizen voor een baan.

'Vroeger moest je werken voor het geld. Nu vinden we het belangrijker dat je je werk ook nog leuk vindt. Dat is misschien een beetje verwend, maar ik vind het geen negatieve ontwikkeling.

'Ik denk wel dat onze generatie het moeilijker heeft door internet. Instagram, Facebook: dat laat na-

over de millennial: ze zijn slap, ze kunnen niks, krijgen meteen een burn-out als de taxi te laat is. Maar hoewel onze generatie misschien verwend is, zijn we ook juist krachtig. We doen bijvoorbeeld wat we leuk vinden. We zeiken zelf trouwens ook heel wat af in het boek.'

tuurlijk een wereld zien waarin alles perfect is. Wat onze ouders zagen was een straal van tien kilometer om hen heen. Dat was hun voorbeeld. Wij zien een hele succeswereld de hele dag op onze telefoons voorbijkomen.'

Het boek bestaat voor een groot deel uit persoonlijke verhalen.

'Over sommige dingen had ik wat beter na moeten denken. Er staat bijvoorbeeld een stukje in over een wintersportvakantie met mijn schoonfamilie. Ik heb twee weken wintersport samengevat in één bladzijde, en dan alleen de dieptepunten natuurlijk, want hoogtepunten zijn niet zo interessant. Mijn schoonfamilie maakte zich daar heel druk om: of ik het wel leuk vond, dat ik het voortaan meteen moest aangeven als ik ergens mee zat. Terwijl de strekking eigenlijk was dat andermans familie altijd anders is dan je eigen familie. 'Ik heb er zoveel dingen ingezet zonder te bedenken dat mensen het ook echt gaan lezen, en dus allerlei willekeurige dingen over me weten. Het is wel raar als iemand bijvoorbeeld opeens begint over dat ik zo'n zweter ben. Dan schrik ik: huh, hoe weet je dat?'

Maar jullie hebben ook niets te zeiken: sinds het boek uitkwam in augustus staat het in de AKO Top 10.

'Het is sowieso raar dat het gelukt

is, ik geloof het nog steeds niet. En als ik langs de boekhandel loop en mijn boek in de top tien zie staan is dat zo onwerkelijk. We dachten dat we nul boeken zouden verkopen, nu is de voorspelling tienduizend. Gelukkig deden we het niet voor het geld. Want we verdienen er nog steeds geen pepernoot aan.'

DOOR SUSAN WICHGERS

Anouk Kemper, Lianne Marije Sanders en Suzette Hermsen, *Zeik niet zo. Het echte leven van de millennial*. Uitgeverij Brandt, 272 pgs, € 17,50

PROGRAMMA STUDIUM GENERALE NOVEMBER/DECEMBER www.universiteitleiden.nl/studium-generale

Studium Generale organiseert brede activiteiten voor studenten, medewerkers, alumni en andere geïnteresseerden die graag over de grenzen van hun vakgebied heen kijken.

MITS NIET ANDERS VERMELD GELDT: TOEGANG IS GRATIS! GEEN AANMELDING NODIG. IEDEREEN IS WELKOM! (KOM WEL OP TIJD, WANT VOL = VOL!)

Voor een uitgebreid programma zie: www.universiteitleiden.nl/studium-generale Voor een papieren programmaboekje mail uw postadres naar studiumgenerale@sea.leidenuniv.nl

SERIE: RONDOM DE RUSSISCHE REVOLUTIE

TIJD EN PLAATS

19.30 - 21.00 uur
25 oktober en 22 november tot 21.30
Zaal 019, Lipsiusgebouw,
Cleveringplaats 1, Leiden
20 december 19.00-21.15 uur
Kijkhuis Leiden, Vrouwenkerksteeg 10,
2312 WS Leiden

WOENSDAG 25 OKTOBER 2017

Komst en uitkomst van de Russische Revolutie
Henk Kern

WOENSDAG 8 NOVEMBER 2017

Movie/Film: Tsar to Lenin, 63 min, 1937
met inleiding door Henk Kern

WOENSDAG 15 NOVEMBER 2017

De Revolutie en de Russische literatuur. Hoe nu verder?
Otto Boele

WOENSDAG 22 NOVEMBER 2017

Movie/Film: The end of St. Petersburg, 90 min, 1927
met inleiding door Otto Boele

WOENSDAG 29 NOVEMBER 2017

Russische Revolutie in de polder: 'Bolschewikkies' in de Kipstraat
Pepijn Brandon

WOENSDAG 13 DECEMBER 2017

De hamer en de sikkel
Dennis Bos

WOENSDAG 20 DECEMBER 2017

Movie/Film: Battalion, 120 min, 2015
met inleiding door Henk Kern
Meer informatie en reservering kaartjes:
www.bioscopenleiden.nl/Kijkhuis

SERIE: GLOBAL CHALLENGES

TIME AND VENUE

7:00 pm to 8:30 pm
Auditorium, Leiden University College,
Anna van Buerenplein 301, The Hague
Voertaal Engels/in English
Limited seats available – please register in advance through our website!
www.universiteitleiden.nl/studium-generale

WEDNESDAY 1 NOVEMBER 2017

The Future of Tropical Coral Reefs
Nicole de Voogd

WEDNESDAY 6 DECEMBER 2017

Space Law
Tanja Masson-Zwaan

SERIE: 500 JAAR REFORMATIE. BREUK OF CONTINUÏTEIT?

TIJD EN PLAATS

19.30 - 21.00 uur
6 november tot 21.45 uur
Zaal 019, Lipsiusgebouw,
Cleveringplaats 1, Leiden
Deze serie is een samenwerking tussen LUCAS, LUCSoR, het Instituut voor Geschiedenis en Studium Generale.

MAANDAG 6 NOVEMBER 2017

Inleiding bij de serie De Reformatie – breuk of continuïteit?
Tanja Kootte en Jan Wim Buisman

MAANDAG 13 NOVEMBER 2017

A Reformation of Suffering? Protestante antwoorden op lijden en ziekte
Jan Frans van Dijkhuizen

MAANDAG 20 NOVEMBER 2017

Protestantse heiligen?
Olga van Marion

MAANDAG 27 NOVEMBER 2017

De Reformatie Nieuwe visies op de sekseverhoudingen?
Mirjam de Baar

MAANDAG 4 DECEMBER 2017

Reformatie en religieuze migratie
Johannes Müller

MAANDAG 11 DECEMBER 2017

Reformatie en collectieve herinnering
Judith Pollmann

SERIE: HUTSPOT

DINSDAG 7 NOVEMBER 2017

De Daimonion van Socrates Over religieuze ervaring en artistieke processen
Tine Wilde
19.30-21.00 uur
Zaal 019, Lipsiusgebouw,
Cleveringplaats 1, Leiden

THURSDAY 16 NOVEMBER 2017

Movie/Film: Metropolis
21.00 uur
Kijkhuis Leiden, Vrouwenkerksteeg 10,
2312 WS Leiden
Meer informatie en reservering kaartjes:
www.bioscopenleiden.nl/Kijkhuis

DINSDAG 21 NOVEMBER 2017

Ode aan Maria Sibylla Merian
Ella Reitsma
19.30-21.00 uur
Zaal 019, Lipsiusgebouw,
Cleveringplaats 1, Leiden

DONDERDAG 30 NOVEMBER 2017

Hotel informatie
TgECHO
19.30 tot ongeveer 22.30 uur
Theater Ins Blau, Haagweg 6,
2311 AA Leiden
Meer informatie en kaartverkoop:
www.theaterinsblau.nl

THURSDAY 7 DECEMBER 2017

Buddhist Aspects of Health and Wellness in Premodern Chinese Tea Culture
James A. Benn
7:30 pm – 9:00 pm
Room B104, Oude Sterrewacht,
Sterrewachtlaan 11, Leiden

Pas op: dit product is immoreel

De groene illusie van de universiteitskantine

De universitaire catering schotelt ons een veel te mooi beeld voor van hun zogenaamd groene producten, constateert **Pablo Kattenberg**. 'Die duurzaamheid is een mythe.'

Rustiek uitziende houten kratten met ongewassen appels. Glazen waterkannen met sinaasappels en komkommers. Een groen geleverde snackmuur met vette happen die onmogelijk zowel groen als dier-vriendelijk kunnen zijn. Vijf bakken andere snacks die dan weer niet de groene snackmuur hebben gehaald. Een uitgestorven kraampje met in mayonaise ingelijfde rauwkost. En 's avonds een halfwarme aardappel naast een verdrietige gehaktbal.

U weet het al, we zijn in de kantine van het Lipsius en de lunchpauze is ons overkomen. Door al dat breinwerk heeft u aardige trek gekregen, en uw ogen viert feest bij de ontmoeting met het rijke buffet. Boven ons hoofd zien we een enorm groen bord met witte letters: "Pure". We voelen ons goed en bijzonder aandachtig voor dier, mens en milieu. Gerustgesteld stellen we een 'pure' lunch samen. Eén voor één verlaten we de kassa met een gehaktbal, een broodje kroket, en een kommetje groene drek.

U vraagt zich waarschijnlijk af (althans, sommigen onder u): 'Heb ik bij het aanschaffen van deze maaltijd wel een juiste ethische keuze gemaakt?' Ik betwijfel het, maar dat is niet per se uw fout.

De universitaire catering wil graag de indruk wekken bezig te zijn om bezoekers een bewuste, moreel acceptabele maaltijd voor te schotelen.

Maar klopt dat wel?

Het sleutelbegrip is hier 'duurzaamheid'. Het bijgaande krantje dat de catering heeft uitgegeven (eveneens in groene oplage) vertelt ons dat dit een grote rol speelt bij de producten die wij te zien krijgen. Wanneer je dus een maaltijd aanschaft, is dat een 'duurzame' maaltijd. Maar

geloof u in een duurzame kaassoufflé of een duurzame groentekroket? Ik ook niet. Die duurzaamheid is eerder een mythe dan een realiteit.

Het morele paradijs dat deze kantine voor ogen heeft, is een hersenspinsel. Ik betwijfel ten zeerste de mate waarin hun duurzaamheidsbeleid terug te vinden is in de daadwerkelijke producten. Bovendien spreken het geloven in duurzaamheid en het verkopen van dierlijke producten elkaar tegen. Het dagelijkse broodje kroket heeft zich tot een triviale ver-

heven. Niet uit goede smaak, maar uit gewoonte-angst. We vluchten allemaal naar die mysterieuze bruine ragout, want het ligt er simpelweg gewoon elke dag weer. Net zoals die vervloekte gehaktbal. Ik weet zeker dat u, vleeseter, er ook geen zin meer in heeft.

De kantine van het Lipsius telt meer dan zestig producten die ofwel

vlees, melk, kaas, ei, of wat-dan-ook bevatten. Naar mijn mening zijn dat er zestig te veel. Ik geloof dat dier-vriendelijkheid, duurzaamheid en veganisme als begrippen semantisch identiek zijn.

Het ontbreken van één van de drie sluit de andere twee logisch gezien uit. Er wordt gepleit voor duurzaamheid, maar de aanwezigheid van dierlijke producten kan dat beleid onmogelijk vertegenwoordigen.

Wat ons wordt voorgedragen

is de groene illusie die in ons hoofd de ruimte inneemt van

het echte probleem. De zeldzame gelegenheid wanneer wij door die groene oppervlakte heen durven te kijken, zien we onszelf, uitgedroogd in de woestijn van ons morele bewustzijn.

Het is geen mooi beeld, maar het is wel echt. Het kwaadaardige bord dient slechts als een eufemisme om de morele problematiek die erachter verscholen gaat te verhullen.

Deze retoriek heet 'greenwashing' en dient uitsluitend om de universiteit een beter imago te geven.

Waarom doen we alsof we daadwerkelijk op onze ethische keuzes letten? Waarom kijken wij spottend naar dat lelijke groene bord, terwijl we toch een gehaktbal aanschaffen? Waarom doen we zoveel moeite om het mooier te maken dan het is?

In plaats van dat de kantine haar bezoekers verzuipen in naïviteit over wat zij aanschaffen, stel ik voor dat ze de consumenten juist bewust moet maken van wat zij kopen en hen aan hoort te spreken op hun morele intuïtie.

Dit is een gehaktbal, een moreel betwifelbaar product.

Nee, wij zijn geen perfecte kantine, maar dat zouden we wel graag willen zijn.

Ik denk niet dat dit teveel gevraagd is.

Vandaar mijn oproep aan de universitaire catering: maak een einde aan de verkoop van overtollige vleesproducten, verstop alsjeblieft niet langer dierlijke producten in de vegetarische snacks en volg je eigen beleid zonder ons een mooiere werkelijkheid voor te schotelen. Toon oprecht inzicht in de ideeën die jullie aanhangen en handel daar ook naar.

Ik pleit voor een volledig veganistische cafetaria, maar voor nu accepteer ik ook een forse mindering in de verkoop van dierlijke producten, in naam van de duurzaamheid waarin deze universiteit zogenaamd gelooft.

PABLO KATTENBERG is student literatuurwetenschappen



Maretjes

De prijs voor een Maretje bedraagt €9,- per 30 woorden, opgegeven via redactie@mare.leiden-univ.nl uiterlijk t/m maandag 16.00 uur. Maretjes aangeboden voor commerciële doeleinden worden niet geplaatst, evenmin als Maretjes waarin zaken worden aangeboden die de waarde van 4.500 euro te boven gaan.

Doer meer met je kennis! Vrijwilligers gezocht voor één uur per week **bijles en huiswerkbegeleiding** op verschillende locaties of bij de leerling thuis. **Leiden-Noord**, 27 leerlingen **basisonderwijs**, groep 4 t/m 8, waarvan 4 met vergoeding van 5 tot 10 euro. Ook nog 2 vluchtelingtjes uit Syrië, groep 3 en 6. Graag thuis hulp bij leerling groep 6 in Voorhout, woordenschat en redactiesommen, kleine vergoeding. **Voortgezet onderwijs**: *Nederlands, 2mavo-havo. *Nederlands, 2havo. *Twee leerlingen begrijpend lezen, kopklas. *Nederlands, 3havo. Nederlandse verslagen maken, hbo, eerste jaar bestuurskunde. *Nederlands, brugklas mavo-havo. **Leiden-Zuid**, 6 leerlingen **basisonderwijs**, groep 4 t/m 8. Onderwijswinkel, Driftstraat 77, ma, wo en do 15-17u. Tel. 071-5214256. E-mail: hdekoomen@owwleiden.nl.

LGBT+ Peer Support Sessions Leiden University Pride has launched a **peer support program**

to provide a safe space for **LGBT+** (Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender) students at Leiden University. Students are welcome to discuss their questions with **LU Pride's peer supporter**. The weekly sessions take place in the Meeting Point next to Plexus (Leiden). For more information, or to make an individual appointment, please send an email to LUPridesafespace@gmail.com.

Is **taal** echt jouw ding? Of spreek je gewoon goed **Nederlands**? Help dan vluchtelingen om het Nederlands onder de knie te krijgen. Het Leidse **Ekklesia Taalprogramma** organiseert kleine **conversatiegroepen** en **taalmaatjes** voor statushouders en is op zoek naar extra begeleiders. Of kom helpen bij de **coördinatie** van het programma. Interesse? Graag meer informatie? Mail: taalgroep@ekklisialeiden.nl.

Maretjes-extra zijn bedoeld voor semi-commerciële instanties. De prijs voor een Maretje-extra is €23,- incl. BTW voor elke vijftendertig woorden. U kunt deze advertenties uiterlijk op de vrijdag vóór het verschijnen van Mare opgeven bij Bureau van Vliet B.V., postbus 20, 2040 AA Zandvoort, telefoon 023-571 47 45. E-mail: Zandvoort@bureauvanvliet.com

Academische Agenda

Prof.dr. H.H. Hoos zal op vrijdag 27 oktober een oratie houden bij benoeming tot hoogleraar bij de faculteit Wiskunde en Natuurwetenschappen, met als leeropdracht Machinaal Leren. De titel van de oratie is 'Beyond programming: The quest for machine intelligence'.

Prof.dr. C. Grasseni zal op maandag 30 oktober een oratie houden bij benoeming tot hoogleraar bij de faculteit Sociale Wetenschappen, met als leeropdracht Antropologie. De titel van de oratie is 'Ecology of vision and economy of citizenship: an anthropological perspective'.

Mw. M. Gulian hoopt op dinsdag 31 oktober om 10.00 uur te promoveren tot doctor in de Geesteswetenschappen. De titel van het proefschrift is 'The development of the speech production mechanism in young children: Evidence from the acquisition of onset clusters in Dutch'. Promotoren zijn Prof.dr. C.C. Levelt en Prof.dr. N.O. Schiller.

Mw. S. Gras hoopt op dinsdag 31 oktober om 13.45 uur te promoveren tot doctor in de Geesteswetenschappen. De titel van het proefschrift is 'Vrijplaats voor de kunsten, De Haagse Vrije Academie 1947-1982'. Promotor is Prof.dr. W.H. Willems.

Mw. R. Meuwese hoopt op dinsdag 31 oktober om 15.00 uur te promoveren tot doctor in de Sociale Wetenschappen. De titel van het proefschrift is 'Me, My Friends, and I'. Promotor is Prof.dr. E.A.M. Crone.

Mw. K. Smit hoopt op dinsdag 31 oktober om 16.15 uur te promoveren tot doctor in de Sociale Wetenschappen. De titel van het proefschrift is 'Exploring perspectives for improving students' motivation in pre-vocational secondary education'. Promotor is Prof.dr. M. Boekaerts.

Mw. Y. Qiao hoopt op woensdag 1 november om 10.00 uur te promoveren tot doctor in de Geneeskunde. De titel van het proefschrift is 'Fast optimization methods for image registration in adaptive radiation therapy'. Promotor is Prof.dr.ir. B.P.F. Lelieveldt.

Mw. S.E. Boonk hoopt op woensdag 1 november om 11.15 uur te promoveren tot doctor in de Geneeskunde. De titel van het proefschrift is 'Diagnostic and prognostic markers in tumor stage mycosis fungoides and Sézary syndrome'. Promotoren zijn Prof.dr. M.H. Vermeer en Prof.dr. R. Willemze.

Dhr. R. Ioan hoopt op woensdag 1 november om 13.45 uur te promoveren tot doctor in de Geesteswetenschappen. De titel van het proefschrift is 'No one has yet determined what the body can do'. Promotor is Prof.dr. F.A.J. de Haas.

Mw. N.M. Murillo Mejias hoopt op woensdag 1 november om 15.00 uur te promoveren tot doctor in de Wiskunde en Natuurwetenschappen. De titel van het proefschrift is 'Multiple Star Formation: Chemistry, physics and coevality'. Promotoren zijn Prof.dr. E.F. van Dishoeck en Prof.dr. S. Lai (National Tsing Hua University).

Dhr. M. Đukanović hoopt op woensdag 1 november om 16.15 uur te promoveren tot doctor in de Wiskunde en Natuurwetenschappen. De titel van het proefschrift is 'Split Jacobians and Lower Bounds on Heights'. Promotor is Prof. dr. S.J. Edixhoven.

Mw. G.E. Karahan hoopt op donderdag 2 november om 13.45 uur te promoveren tot doctor in de Geneeskunde. De titel van het proefschrift is 'HLA-specific memory B cells: The missing link?'. Promotor is Prof.dr. F.H.J. Claas.

Dhr. B.J.G. Ruijl hoopt op donderdag 2 november om 15.00 uur te promoveren tot doctor in de Wiskunde en Natuurwetenschappen. De titel van het proefschrift is 'Advances in Computational Methods for QFT Calculations'. Promotoren zijn Prof.dr. H.J. van den Herik en Prof.dr. A. Plaats.

Dhr. R. Zielman hoopt op donderdag 2 november om 16.15 uur te promoveren tot doctor in de Geneeskunde. De titel van het proefschrift is 'Biochemical profiling of the brain and cerebrospinal fluid in monogenic and multi-factorial migraine syndromes'. Promotoren zijn Prof.dr. M.D. Ferrari en Prof.dr. A.M.J.M. van den Maagdenberg.

English page



Photo by Taco van der Eb

“There is no satisfying answer!”

Street poets going underground

Under the Bridge, a collective of around forty young poets and poetry lovers, holds secret meetings late at night. “We don’t understand poetry, because we don’t understand ourselves.”

BY MELLE PEETERS “Ladies and gentleman, it seems we have an audience tonight”, booms the voice of Lorenzo Barberis (25, a Comparative Literature graduate) somewhere under an ancient bridge in Leiden’s town centre.

He discovered this shadowy place months ago during a night stroll with two friends. It’s where they found Anthony Burgess’ *A Clockwork Orange* and started taking turns to read it to each other. It was a precursor of *Under the Bridge (UTB): Poetry Gatherings*, a company of around

forty poets and poetry lovers who are getting together among the cobwebs in the middle of the night for third time now.

After graduating, Barberis was plunged into a hopeless existence of badly paid jobs. “I was a dishwasher, a courier and bored as fuck.” He decided not to give up. “There are a number of things I’m passionate about and I decided to focus on them.” So, he started gathering an entire group of like-minded people around him.

“What is poetry?”, asks Barberis, dressed in a black ganseij with matching earring. He looks over the group of young romantics who have flocked to the narrow wooden deck. “A transcendence of thoughts”, answers Anaïs Feron (21, Cultural Anthropology and Development Sociology), wearing fish-net tights and a bright red coat. She and Bar-

beris organise these secret meetings together. Feron heard about the first UTB meeting from a friend. She was delighted with the idea and immediately decided to join Barberis.

“Has anyone got a different answer?” Barberis pushes on.

“We don’t understand poetry, because we don’t understand ourselves”, someone in the group murmurs.

Barberis is not letting them off that easily: “I’m still looking for a satisfying answer.”

“There is no satisfying answer!”, shouts Elisa Ephraim (25), an Applied Psychology student with a glossy head of curls.

“That’s the satisfying answer!”, Barberis laughs and bends down to pick up the bottle of red wine.

Everyone is welcome to recite poetry at UTB, but UTB would prefer not to publicise the location.

“Because we want to keep it intimate.” You can recite your own work or from work by famous poets or unknown poets, everything goes. Tonight, for instance, Italian, Greek, Dutch, English and Indonesian ring through the tunnel. Barberis and Feron walk round with a small, red tombola box containing random stanzas. If you don’t have a poem ready prepared, you must take one from the box and read it out. Barberis stresses that “No one may refuse”.

As a poem about the Netherlands and its flatness by Cees Nooteboom comes to a close, Pablo Kattenberg (21, Literary Studies) steps into the circle. “Let’s have some real Dutch poetry now!” One hand in the pocket of his beige corduroy jacket, he relates his impromptu lift adventure in Sweden.

He wanted to get back with a

girl and recalls, in verse, how he stood, “perpetually shivering while the Swedish drunkenness [swirled] around him” at the side of the road in the pouring rain. He wrote the poem he has just recited to the group in a motorway service station.

When he finishes his reading, applause echoes through the tunnel. “I still have to tell the rest of my story!” Kattenberg continues. He didn’t manage to get in touch with the girl and eventually took a plane home again.

When the final speaker has had his turn, Barberis and Feron get up in front of the group again, hand in hand this time. “To visualise the connection”, Feron explains. Together, they take a last bow under the bridge while the group claps enthusiastically. “Winter is coming”, Feron says. “We’ve found a place where we’ll be warm and dry.”

Rows about Ramadan

Uriya Shavit, an Israeli working for the University of Tel Aviv, studies Muslim communities in Europe and recently gave a talk at Leiden University.

Where are you now?

“I’m in Reykjavik, Iceland, doing fieldwork.”

But surely Iceland doesn’t have many Muslims?

“That’s exactly why I’m here! I’ve been studying Islamic communities in Europe for a very long time. There have been such communities in the Netherlands and Germany for decades. I’m interesting the beginnings. There are about 1,050

Muslims in Iceland, which has a total population of 330 thousand. I’m here to watch how the community develops.”

And?

“It’s flourishing. There are three mosques now, but the three religious communities are at loggerheads.”

About what?

“About things like fasting during Ramadan. You are only allowed to eat after sundown, but as there are 22 hours of sunlight in summer on Iceland, that’s quite drastic, obviously. One group says: it’s not feasible and in emergencies you’re allowed to take the time the sun sets in Mecca,

but the other two disagree. However, there is more to the dispute than just religion: ultimately, they’re squabbling about money too.”

So, in Iceland, the differences are already quite big. Are such differences typical of Islam?

“Oh, absolutely. Islam has far less hierarchy than Catholicism, for example, with the pope, the archbishops, the bishops, etc. In Islam, it’s much easier to choose your own spiritual leader. That’s why there are so many differences of opinion, for instance, like whether, as a Muslim, you can wish someone a Merry Christmas: there’s no pope to say what’s right and what’s

wrong. There are all sorts of different imams who issue fatwas that don’t apply to all Muslims.”

What about Sharia law then?

“It’s often more blurred than the West supposes. I think that beer adverts on football shirts are a good example. Is it okay for a Muslim to play for a club sponsored by a brewery? In principle, you must not encourage behaviour that is haram and that includes drinking alcohol. But if you wear a shirt advertising beer so you and your children can eat, it’s alright.”

You are Jewish and work for an Israeli university. Is your research

never obstructed by Muslim anti-semitic or anti-Israeli sentiments?

“I get asked that a lot. It’s interesting that highly-educated Westerners want to know about that. I don’t actually have any problems. I’m always given a very warm and hospitable welcome in mosques – including by fundamentalist groups. There are many Muslims from North African countries who have moved to Europe and often the relationship between Jews and Muslims in those countries is rather good. There is another side to this story, of course. I’ve not met any Muslims who are great fans of Israel. You’ve got to be realistic.” **VB**

Trip door de onderbuik

Twaalfde editie van Leiden International Film Festival

Op het door studenten begonnen Leiden International Film Festival is plek voor psychologische horror, seks in Teheran en het eeuwige gevecht tussen man en vrouw.

DOOR VINCENT BONGERS *'Krak!* In de film *Dogtooth* breekt een jonge vrouw met een halter een hoektand in haar mond. Het bloed spuit alle kanten op. En het kan allemaal nog wel wat gekker. In *The Lobster* wordt het hoofdpersonage, gespeeld door Colin Farrell, na zijn echtscheiding afgevoerd naar een hotel. Daar moet hij een nieuwe partner vinden. Lukt dat niet binnen een bepaalde tijd, dan wordt hij in een dier veranderd. Wel een dier naar keuze gelukkig. Hij gaat voor de kreeft: 'Want die leeft honderd jaar en blijft vruchtbaar.' Oh, en hij wordt vergezeld door zijn broer die al in een hond is getransformeerd.

Dit zijn nog niet eens de meest bevreemdende zaken in het werk van de Griekse regisseur Yorgos Lanthimos. Op het Leiden International Film Festival, gestart in 2006 door een aantal Augustijnen, is zijn nieuwste film te zien: *The Killing of a Sacred Deer*, met opnieuw Farrell in de hoofdrol.

Hij speelt een succesvolle hartchirurg die vriendschap sluit met een *creepy* jongen van zestien. Al snel gebeuren er rare dingen met het gezin van de medicus. De beelden uit



Seks, drugs en techno: de film *Tehran Taboo* is een reis door de onderbuik van Iran.

de trailer van een half verlamd kind dat zich met de armen voortsleept over de vloer, doen vermoeden dat Lanthimos er weer alles aan heeft gedaan om de kijker een ongemakkelijk gevoel te geven.

Gelukkig is er ook minder zware kost te zien. De film *Battle of the Sexes* bijvoorbeeld, over een curieus hoofdstuk uit de sportgeschiedenis. In 1973 is de Amerikaanse Billie Jean King een topper in het damstennis. De wat louche oud-prof en voorma-

lig nummer een op de wereldranglijst bij de mannen, Bobby Riggs, is een echte *male chauvinist pig*. Hij daagt King uit voor een lucratieve wedstrijd tussen de seksen. Wereldwijd is er enorm veel aandacht voor de match tussen de 29 jarige King, en Riggs die al 55 is. Riggs claimt dat hij zelfs op oudere leeftijd nog de vloer zal aanvegen met de veel jongere vrouw. De druk op King is groot. Ze vindt dat ze moet winnen om er zo voor te zorgen dat damstennis seri-

eus wordt genomen.

De animatie *Tehran Taboo* van regisseur Ali Soozandeh gaat over seks, drugs en techno in de hoofdstad van Iran, waar hedonisme kan leiden tot de doodstraf. De film is een reis door de onderbuik van het land en toont expliciet wat de religieuze hoeders angstvallig bedekt willen houden.

Leiden International Film Festival
27 okt - 5 nov 2017, € 9- € 75
zie liff.nl

Schizofreen en eenzaam

Nightclubjazz en garagepunk bij Popronde



Jan Terlouw's bekende naamgenoot, zijn opa, is ook trots. Foto Peter van Hal

Tijdens de Popronde trekken 144 bands langs poppodia, kroegen en platenzaken van 41 Nederlandse steden. Vanavond is Leiden aan de beurt. *Mare* tipt alvast twee deelnemers én hun eigen aanraders.

Jan Terlouw Junior & The Nightclub
'Uit een paar liedjes die ik schreef, ontstonden karakters en een verhaal: drie figuren, die van het dak van een jaren-'20-nachtclub springen', vertelt Jan Terlouw Junior (24). Het resultaat, na een tweejarig traject bij productiehuis De Nieuwe Oost, is een

album, opgenomen in Kytopia, een liveshow én een comic, met digitale linsnedes door Joeri Schouten.

Voor de presentatie op 6 oktober werd het Burgerweeshuis, het poppodium van Deventer, omgetoverd in de *nightclub* uit het verhaal. 'Drie dagen hebben we opgebouwd. En we traden op met een burlesque-danseres', vertelt Terlouw. 'Het is een fantastische reis geweest.'

Op naar de volgende: de Popronde. 'We doen best veel shows: 24. Van het decor zijn alleen de Venetiaans-achtige maskers nog over. Dat was het enige dat in de tourbus paste. Maar met *spoken word* brengen we het ver-

haal live nog altijd mee.'

Een van z'n favoriete collega-bands uit Popronde-programmering, ook te zien in Leiden, is **Blue Marble**. 'Vooral de toetsenist, Jeroen de Heuvel, is een ontzettend vette gast. Hij speelt met één hand tegelijkertijd bas, echt kicken.'

Zijn naamgenoot, de bekende schrijver en D66-politicus Jan Terlouw, is trouwens zijn trotse opa. 'Hij was bij de albumpresentatie. Het is niet echt zijn genre: hij luistert meer klassieke muziek en oude jazz.' Uit de nightclub komen ook wel jazz- en swingende klanken. 'Maar het moment dat de bassen op hem af knalden, was misschien wat heftig. Toch zei hij dat hij het heel leuk vond.'

Jan Terlouw Junior & The Nightclub, 21.30, De Waag

Charlie & The Lesbians

'Het ging eigenlijk zo', vertelt zanger Charlie Hoeben (24), over het ontstaan van de Brabantse garagepunkband Charlie & The Lesbians. 'Toen mijn zus (en drummer Soesja Hoeben, *red.*) en haar vriendin (bassist Noor Pullens) samen een band wilden beginnen, dachten ze op een of andere manier aan mij. Ik had nog nooit gezongen, maar het bevalt eigenlijk heel goed. Ik ben wel blij dat ik in de band mocht.'

De naam was al bedacht voordat gitarist Mees Welmers erbij kwam. 'Met hem klonken we ineens veel beter, maar we wilden wel onze naam houden. Als hij make-up op zou doen, mocht hij een van de Lesbians zijn. Dus daar zit hij nu aan vast.'

Tijdens optredens rolt Charlie ge-

regeld in z'n blote bast verstrikt in z'n microfoonsnoer over de vloer. 'Ik ben eigenlijk een heel rustige jongen, maar dat hoort gewoon bij de muziek. Het ontstaat heel organisch. Verwondingen heb ik nog niet opgelopen, geen echt ernstige in elk geval.' Charlie maakt ook de clips. Die van het nummer *'Hating my life'* bestaat uit één lang shot van een drummende Soesja, die bekogeld wordt met etenswaren. 'Ik stond met de camera, een beetje jammer. Mees en Noor gooiden eten. Het moest er in één keer opstaan.' De laatste twee clips zijn een stuk duisterder, met een soort alien. 'Lucifer, zoals het nummer bij de eerste clip ook heet. Opgesloten in een huis probeert hij een normaal leven te leiden. In de tweede clip wordt hij gek. Hij blijkt schizofreen te zijn. En eenzaam.'

Vorige maand verscheen de EP *The Lost Boy*, op 7 inch-vinyl. En dus de Popronde. 'Dat is altijd een beetje chaotisch. Er is weinig opbouwtijd: gewoon neerzetten en spelen.' Als het even kan, checken ze nog wat andere bands. 'Korfbal bijvoorbeeld, sympathieke jongens met catchy nummers. En *The Hazzah*: leuke jongens om te zien en ze spelen gewoon kwalitatief goed.' Allebei ook in Leiden te zien.

Charlie & The Lesbians, 22.15, Dranklokaal De WW

DOOR MARLEEN VAN WESEL

Zeï voor een overzicht van alle optredens: www.popronde.nl
Entree gratis. Afterparty: Gebr. de Nobel, 00.15

FILM

LIFF 2017 KIJKHUIS
The Deuce & Room 104
Za. 28 oktober, 11.45, €9,00
The Young Offenders
Wo. 1 november, 21.15, €9,00
TRIANON
Loving Vincent
Za. 28 oktober, 14.15, €9,00
Under the Tree
Zo. 29 oktober, 12.00, €9,00
C'est La Vie
Zo. 29 oktober 16.15, di 31 oktober 19.00
Bad Genius
Di. 31 oktober, 21.30, €9,00
Zie verder: www.liff.nl

MUZIEK

DIVERSE LOCATIES
Popronde Leiden
Do. 26 oktober, 18.00, zie popronde.nl
GBR. NOBEL
AC/DC tribute: Acca/dacca
Vr. 27 oktober van 19.30 tot 22.00, €16,45
Red Cup Party – Halloween
Vr. 27 oktober, 23.00, €8,00
Leiden Ordinair Halloween
Za. 28 oktober, 21.00 €15,00
DE TWEE SPIEGHELS
Gijs Idema band ft. Special guest
Vr. 27 oktober, 21.00
Olivier van Niekerk band
Za. 28 oktober, 16.00
Younes Benslimane Quintet
Za. 28 oktober, 21.00
Sentimental Swing
Do. 29 oktober, 16.00
PAARD
Jack and the Weatherman
Do. 26 oktober, 20.00, €12,50
Aafke Romeijn + Charlie Orleans
Do. 26 oktober, 19.30, gratis
Kenny B
Za. 28 oktober, 20.00, €20,00
Onuka
Wo. 2 november, 20.00, €22,50
QBUS
De X: Locos Lindos Tango
Vr. 27 oktober, 21.00, €15,00
The Cordovas
Di. 31 oktober, 21.00, €10,00
VELVET MUSIC LEIDEN
Yori Swart
Za. 28 oktober, 14.00 tot 15.00, gratis
COC LEIDEN
Rollende Beats x Liff presenteren Fear & Loathing
Vr 27 oktober van 22.00 tot 4.00, €7,50 - €10,00
STADSGEHOORZAAL
LIFF Nordic Party
Za 28 oktober van 21.00 tot 2.00, gratis
DIVERSEN
LOKHORSTKERK
Practicum Musicae-inloopconcert
Do. 26 oktober, 17.00, gratis
Leids Barok Ensemble: Diversiteit
Zo. 29 oktober, 15.00, €12,50
INS BLAU
Greaseman
Vr. 27 oktober, 20.00, €19,50
Toneelgroep Oostpool en het Nationale Theater: Kinderen van Judas
Do. 26 oktober, 20.30, €18,00
GORLAEUS
Justin Nodwel: Chemical genetic dissection of an unusual animalcule
Do. 26 oktober, 16.00
MUSEUM VOLKENKUNDE
Manga tekenen workshop
28 & 29 oktober
Japanse karper workshop
26 oktober
Aikido workshop
28 oktober
Robotdance workshop
29 oktober
KOOYKER
Frits van Oostrom: Nobel streven
Wo 1 november, 19.30, €5,00
Onno Blom: Het litteken van de dood
Do. 26 oktober, 20.00, gratis
LEIDEN UNIVERSITY DEN HAAG
The Future of Tropical Coral Reefs
Wo 1 november, 19.00
Brave New World Conference
Za. & zo. 2, 3 november 09.00 – 18.30, €45,00, €70,00
RIJKSMUSEUM VAN OUDHEDEN
Tentoonstelling: Niveveh
t/m 25 maart 2018

Kamervragen



Foto Sam Rentmeester

Column

Vloggen

Afgelopen week kreeg ik op Facebook een bericht van een oud-docent van de middelbare school. Zo'n bericht belandt dan automatisch in je *message requests* die je nooit checkt, dus ik kreeg 'm eigenlijk twee weken geleden. Maar ik las het afgelopen week.

Of ik een filmpje wilde maken over wat ik leuk vond aan mijn tijd op de middelbare school, waarom ik juist voor die school had gekozen, wat ik daarna ben gaan doen.

In vlogstijl.

Ik weet dat het overgrote deel van Nederland inmiddels een beetje een zure smaak achterin de mond krijgt van vlogs. Daar hoor ik niet bij. Ik voel me te goed voor vrijwel elk programma dat wordt uitgezonden op commerciële zenders en het gros van het filmaanbod van de Pathé, maar je kunt me wakker maken voor 'What I Eat In A Day + Cozy Fall Meal Prep + Whole Foods Haul Vlog 238' en meer van zulks.

En of het een beetje vrolijk én catchy kon zijn. Ik vind mezelf van tijd tot tijd best wel vrolijk en catchy, dus stuurde ik terug dat ik het een leuk idee vond en dat ik er deze week nog voor ging zitten.

Achterin mijn kast lag nog zo'n smartphone-statief dat ik welgeteld twee keer had gebruikt in de drie jaar dat het in mijn bezit was. Die besloot ik op mijn nachtkastje te zetten zodat ik voor het filmpje lekker nonchalant op mijn bed kon gaan zitten. Kerstverlichting aan de muur, kop thee in één hand, als een geboren YouTuber.

Tot ik moest filmen.

Uiteindelijk deed ik bijna een uur over het opnemen van een filmpje dat maximaal veertig seconden duurde. Dan schreeuwde er een huisgenoot door, was ik weer vergeten in welk jaar ik mijn vwo-diploma had gehaald, was er meer onderkin dan gezicht in beeld, viel mijn smartphone uit of kudelde het statief van mijn nachtkastje.

Na dat uur was ik er nog steeds niet tevreden over, 'maar de persoon die erover ging kon wel aardig knippen en plakken', aldus de oud-docent.

Soit. Leuke ervaring, ik sla er een columnpje uit, maar er zijn dus mensen die dat fulltime doen hè. Mascha, Enzo, Milan, Bibi, Laura en Monica: chapeau.

Ik heb al moeite met één minuut en wil naderhand mijn smartphone inclusief statiefje vierendelen. Jullie ratelen moeiteloos dagelijks een half uur vol en laten jullie apparatuur (hopelijk) heel.

Dat was het voor vandaag! Like, abonneer en laat een reactie achter in de comments. Volg me op Instagram en Twitter, linkjes staan in de beschrijving. Als je op het belletje klikt, krijg je steeds een notificatie als ik een nieuwe video upload. Duimpjes omhoog en tot volgende keer!

FEMKE BLOMMAERT studeert taalwetenschap.



'Ik vond mezelf te blond en naïef'

Fleur van Lit (20, Midden-Oosten studies)

Huis: Wallerstraat, Delft

Kamer: 14m²

Huur: geen

Huisgenoten: 4

Wat is dat voor bordje dat je boven je bank hebt hangen?

"When God created men, she made a big mistake", een cadeautje van mijn broer, ik vind het gewoon een grappige tekst. Sommige jongens die hier komen zeggen dat ze erdoor geïntimideerd raken. Ik ben niet zo uitgesproken feministisch, maar ik ben wel iemand die weet wat ze wil, en niemand heeft het recht om mij zomaar de mond te snoeren.'

Gebeurt dat dan soms?

'Ja! Op mijn studentenvereniging C.S.R. Delft was ik het eerste vrouwelijk acquisitie-lid in vijftig jaar. Tijdens de vergadering zei iemand: 'Fleur, jij bent de vrouw, ga jij anders koffie halen.' Uiteindelijk is hij zelf koffie gaan halen omdat ik weigerde, maar hij meende het echt. Op

een andere vergadering werd de motie ingediend dat alle vrouwen de rest van de vergadering hun mond moesten houden. Daarna werd de motie aangevuld door te stellen dat de vrouwen in dat geval net zo goed de afwas konden doen. Het begon als een leuk grapje, maar uiteindelijk was het dat niet meer: we werden echt genegeerd. De motie is uiteindelijk niet aangenomen, maar er was ook niemand die tegen had gestemd.'

Hoe komt het dat je zo jong al een master volgt?

'Ik heb een half jaar over groep 1 gedaan, toen mocht ik naar groep 2. In groep 7 moest ik de Cito-toets al maken; ik had geen idee wat het was. De toets ging ook over stof die ik niet eens had gehad. De cito-uitslag was vmbo-k, maar ik ben ik toch aangenomen op het gymnasium. Ik was 16 toen ik ging studeren.'

Gaat studeren je ook makkelijk af?

'Ja. Maar toen ik met mijn master begon,

viel het tegen. Na alle verhalen bleek het helemaal niet zo intensief. Ik wilde meer omhanden hebben, met mijn *hands in the dirt*. Daarom heb ik mij kandidaat gesteld als jongerenvertegenwoordiger van de Verenigde Naties. Ik wilde dat al heel lang, maar ik vond mijzelf eigenlijk te blond, naïef en wereldvreemd. Ik heb nu meer van de wereld gezien, en heb de tijd. Mensen kunnen nog op mij stemmen tot en met 30 oktober via Facebook. Ik zit nu bij de laatste twee!'

Waarom woon je nog steeds thuis?

'Dat wordt me zoo vaak gevraagd. Veel mensen zeggen dat op kamers gaan belangrijk is voor je persoonlijke ontwikkeling omdat je leert zelfstandig te zijn. Dit zijn vaak de mensen die thuis nooit hebben gekookt en pas een vaatwasser leerden uitruimen toen ze op kamers gingen. Op mijn veertiende kon ik zelf koken en op mijn zesde leerde ik al luiers verschonen, dus er verandert voor mij niet zoveel. Daarbij wil ik ook echt

niet in een studentenhuus wonen, ik hou van een nette omgeving. Ik wist niet dat je een aangeboren burger kon zijn, maar ik ben het.'

Staan er nog bijzondere boeken in je kast?

'Ja! Deze boeken van Hans Keilson, een wereldberoemde Joods-Duitse schrijver. Hij is in 2011 overleden, maar vorig jaar kregen wij een brief thuis van zijn vrouw dat hij hier ondergedoken heeft gezeten in de Tweede Wereldoorlog: in mijn kast! Zijn vrouw is hier met zijn buurman op bezoek geweest. De buurman vertelde dat het voor hem heel bijzonder was. Hij zag hier alle verhalen voor zich die Keilson op hun zondagochtendwandelingen vertelde.'

DOOR MELLE PETERS

Stemmen kan t/m 30 oktober via www.jongerenvertegenwoordigers.nl/stemmen

Bandirah

